

BESLUT

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2017/246

av den 7 februari 2017

om en rekommendation om förlängning av tillfälliga kontroller vid de inre gränserna under exceptionella omständigheter som utgör en risk för det övergripande funktionssättet för Schengenområdet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ⁽¹⁾, särskilt artikel 29,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 29 i kodexen om Schengengränserna antog rådet, på förslag av kommissionen, den 12 maj 2016 ett genomförandebeslut med en rekommendation om tillfälliga kontroller vid de inre gränserna under exceptionella omständigheter som utgör en risk för det övergripande funktionssättet för Schengenområdet ⁽²⁾.
- (2) Rådet rekommenderade fem Schengenstater (Österrike, Tyskland, Danmark, Sverige och Norge) att behålla proportionell tillfällig gränskontroll vid ett begränsat antal av sina inre gränssnitt i sex månader i syfte att bemöta det allvarliga hotet mot den allmänna ordningen och den inre säkerheten i dessa stater till följd av kombinationen av brister i kontrollen av den yttre gränsen i Grekland och de sekundära förflyttningarna av irreguljära migranter som anlant via Grekland och som kan ha för avsikt att förflytta sig till andra Schengenstater. Den 11 november 2016 förlängde rådet denna period med ytterligare tre månader på förslag från kommissionen.
- (3) Enligt artiklarna 25 och 29 i kodexen om Schengengränserna kan den första period som rekommenderats av rådet förlängas ytterligare om de exceptionella omständigheterna kvarstår.
- (4) Enligt rekommendationen av den 11 november 2016 ska de berörda Schengenstaterna varje månad rapportera till kommissionen om resultatet av de kontroller som genomförts och om bedömningen av om det fortfarande är nödvändigt med sådana kontroller, i tillämpliga fall. Kommissionen har mottagit sådana rapporter från alla de berörda Schengenstaterna. Uppgifterna i dessa rapporter visar att kontrollerna har hållit sig inom ramen för villkoren i rekommendationen. De bekräftar också en gradvis stabilisering av situationen i dessa stater, med en kontinuerlig minskning av antalet personer som har nekats inresa liksom av antalet mottagna asylansökningar.
- (5) Trots dessa framsteg är emellertid villkoren i färdplanen *Att återvända till Schengen* för ett avskaffande av alla kontroller vid de inre gränserna och en återgång till ett normalt fungerande Schengenområde fortfarande inte helt och hållet uppfyllda. Trots den pågående utvecklingen och de betydande förbättringar vad gäller förvaltningen av de yttre gränserna som Grekland gjorde under 2016 finns dessutom fortfarande ett betydande antal irreguljära migranter kvar i Grekland. Utifrån de trender som observerats tidigare är de medlemsstater som har drabbats mest av sekundära förflyttningar av irreguljära migranter som kommer från Grekland fortfarande exponerade för de risker som förknippas med de irreguljära förflyttningarna.

⁽¹⁾ EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 151, 8.6.2016, s. 8.

- (6) I sitt meddelande *Att återvända till Schengen – en färdplan* fastställde kommissionen de olika strategier som måste införas för att man ska kunna återgå till ett Schengenområde som fungerar fullt ut. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån håller nu snabbt på att bli operativ, vilket innebär att den kan ge stöd till Grekland vid landets norra yttre gräns från och med februari 2017.
- (7) En annan faktor som fastställs i färdplanen för att återvända till Schengen är genomförandet av uttalandet från EU och Turkiet. Den fjärde lägesrapporten⁽¹⁾ bekräftar att resultat stadigt uppnås, även om det finns många utmaningar. Detta genomförande måste dock kontinuerligt övervakas. Samma sak gäller för det samarbete som man enades om i uttalandet från mötet mellan de ledare som berörs av västra Balkanrutten.
- (8) Således råder fortfarande de exceptionella omständigheter som innebär ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen och den inre säkerheten och som utgör en risk för det övergripande funktionssättet för Schengenområdet.
- (9) Mot bakgrund av ovanstående förefaller det därför befogat att som en sista utväg tillåta en ytterligare förlängning av de tillfälliga kontrollerna vid de berörda inre gränserna i de Schengenstater som för närvarande genomför sådana kontroller, nämligen Österrike, Tyskland, Danmark, Sverige och det associerade landet Norge, i enlighet med artikel 29 i kodexen om Schengengränserna.
- (10) På grundval av de faktiska indikatorer som ärs tillgängliga i detta skede bör denna förlängning inte överstiga tre månader räknat från och med dagen för antagandet av detta genomförandebeslut.
- (11) De medlemsstater som beslutar att fortsätta genomföra kontroller vid de inre gränserna enligt detta genomförandebeslut bör underrätta övriga medlemsstater, Europaparlamentet och kommissionen om det.
- (12) Innan de berörda medlemsstaterna väljer att genomföra sådana kontroller bör de undersöka huruvida andra åtgärder som fungerar som alternativ till gränskontroller kan användas för att verkningfullt bemöta det konstaterade hotet, till exempel utövandet av polisiära befogenheter på ett sätt som är förenligt med artikel 23 i kodexen om Schengengränserna, och besluta om att återinföra gränskontroller vid de berörda inre gränserna endast som en sista utväg, när andra, mindre restriktiva åtgärder för den gränsöverskridande trafiken inte i tillräcklig utsträckning kan hantera de hot som fastställts. De berörda medlemsstaterna bör i sina underrättelser informera om resultaten av dessa överläggningar och om skälen till att man har valt att använda sig av gränskontroller.
- (13) Kontrollerna i enlighet med detta genomförandebeslut bör endast fortsätta att genomföras i nödvändig omfattning, med en kontrollintensitet som begränsas till vad som är absolut nödvändigt och som anpassas till omständigheterna. Man kan följaktligen tänka sig att varje ytterligare minskning av migrationsströmmen bör leda till att kontrollerna vid ett givet gränssnitt upphör. Endast riktade kontroller grundade på kontinuerligt uppdaterade riskanalyser och underrättelser bör utföras i syfte att optimera nyttan med kontrollerna och begränsa deras negativa inverkan på den fria rörligheten. De Schengenstater som berörs av dessa kontroller vid de berörda gränssnitten bör tillåtas att regelbundet framföra åsikter om behovet av dem. Den Schengenstat som har beslutat att återinföra sådana kontroller bör beakta dessa åsikter vid bedömning och översyn av behovet av kontrollerna, med målet att gradvis minska dem.
- (14) I slutet av varje månad av genomförandet av detta genomförandebeslut bör en fullständig rapport om resultaten av de kontroller som genomförts omedelbart skickas till kommissionen och rådet, i tillämpliga fall åtföljd av en bedömning av huruvida de fortfarande behövs. Denna rapport bör inbegripa det totala antalet personer som kontrollerats, det totala antalet nekade inresor efter kontrollerna, det totala antalet beslut om återvändande som utfärdats efter kontrollerna samt det totala antalet asylansökningar som mottagits vid de inre gränser där kontrollerna äger rum.
- (15) Rådet noterar att kommissionen har meddelat att den kommer att fortsätta att samarbeta med de berörda Schengenstaterna för att gradvis avveckla de tillfälliga kontrollerna vid de inre gränserna, med målet att återgå till ett normalt fungerande Schengenområde så snart som möjligt.
- (16) Rådet noterar också att kommissionen har tillkännagivit att den noga kommer att bevaka tillämpningen av detta genomförandebeslut.

(¹) Fjärde lägesrapporten om genomförandet av uttalandet från EU och Turkiet, COM(2016) 792.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Österrike, Tyskland, Danmark, Sverige och Norge bör förlänga proportionella tillfälliga kontroller vid de inre gränserna i högst tre månader, från och med den 11 februari 2017, vid följande inre gränser:
 - Österrike vid landgränsen mellan Österrike och Ungern och landgränsen mellan Österrike och Slovenien.
 - Tyskland vid landgränsen mellan Tyskland och Österrike.
 - Danmark i de danska hamnarna med färjeförbindelser till Tyskland och vid landgränsen mellan Danmark och Tyskland.
 - Sverige i de svenska hamnarna i polisregionerna Syd och Väst samt vid Öresundsbron.
 - Norge i de norska hamnarna med färjeförbindelser till Danmark, Sverige och Tyskland.
2. Innan beslut fattas om en förlängning av sådana kontroller på grundval av denna rekommendation bör de berörda medlemsstaterna diskutera med den eller de relevanta medlemsstaterna för att säkerställa att kontroller vid de inre gränserna endast genomförs där det anses nödvändigt och proportionellt. Dessutom bör de berörda medlemsstaterna säkerställa att kontroller vid de inre gränserna endast genomförs som en sista utväg, när det med andra alternativa åtgärder inte går att uppnå samma effekt, och endast vid de delar av den inre gränsen där det anses nödvändigt och proportionellt, i enlighet med kodexen om Schengengränserna. De berörda medlemsstaterna bör underrätta övriga medlemsstater, Europaparlamentet och kommissionen om detta.
3. Gränskontrollen bör förbli målinriktad, grundad på kontinuerligt uppdaterad riskanalys och underrättelseverksamhet och i fråga om omfattning, frekvens, plats och tid begränsad till vad som är absolut nödvändigt för att bemöta det allvarliga hotet och säkra den allmänna ordningen och inre säkerheten. Den medlemsstat som genomför kontroller vid de inre gränserna i enlighet med detta genomförandebeslut bör veckovis ompröva nödvändigheten, frekvensen, platsen och tidpunkterna för kontrollerna, anpassa kontrollernas intensitet till det berörda hotet och när så är lämpligt avveckla dem samt varje månad rapportera till kommissionen och rådet.

Utfärdat i Bryssel den 7 februari 2017.

På rådets vägnar

L. GRECH

Ordförande
